

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DKRM-140-96(20)/14

Warszawa, 6 czerwca 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów **stanowisko** wobec poselskiego projektu ustawy:

- **o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej (druk nr 2287).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Gospodarki do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Donald Tusk

STANOWISKO RZĄDU
WS. POSELSKIEGO PROJEKTU USTAWY O UTWORZENIU
POLSKIEJ AGENCJI KOSMICZNEJ (DRUK NR 2287)

I. STANOWISKO RZĄDU

Rząd RP w „Programie działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych i wykorzystywania systemów satelitarnych w Polsce” przyjętym w czerwcu 2012 roku wskazuje, iż efektywne prowadzenie polityki kosmicznej zarówno na forum międzynarodowym (w tym zwłaszcza w ramach ESA i UE), jak i krajowym, wymaga sprawnej organizacji i koordynacji wszystkich podejmowanych działań, tak aby zmaksymalizować ich oczekiwane efekty. W szczególności niezbędny jest właściwy, szybki przepływ informacji w obrębie delegacji Polski do Europejskiej Agencji Kosmicznej, ze względu na różnorodne powiązania merytoryczne i techniczne pomiędzy poszczególnymi programami ESA. W celu zapewnienia efektywnej i właściwej koordynacji polskich działań w sferze międzynarodowej polityki kosmicznej, kreowania rozwiązań prowadzących do rozwoju krajowego sektora kosmicznego oraz osiągnięcia zadowalającego zwrotu geograficznego polskiej składki do ESA, administracja publiczna powinna aktywnie współpracować z polskim sektorem kosmicznym, wspierać jego rozwój, promować potencjał przemysłowo-naukowy i osiągnięcia w kraju oraz za granicą. Znalazło to również odzwierciedlenie w aktualizacji ww. Programu pt. *Krajowy Plan Rozwoju Sektora Kosmicznego*¹, przedstawiającego sposoby wdrożenia w latach 2014-2020, które docelowo przewidują powołanie struktury organizacyjnej koordynującej polską działalność kosmiczną jako jeden z celów operacyjnych. Zgodnie z zapisami *Programu* i jego aktualizacją, po zakończeniu drugiego pełnego roku działania obecnej struktury organizacyjnej, tj. w 2015 r., dokonana zostanie analiza efektywności jej funkcjonowania. W ramach tej oceny powinna zostać podjęta decyzja dotycząca ewentualnego powołania dedykowanej struktury organizacyjnej (biura/agencji).

Popierając ideę utworzenia Polskiej Agencji Kosmicznej (POLSA), jednocześnie należy podkreślić, że wybór optymalnego modelu organizacyjnego dla zarządzania działalnością kosmiczną w Polsce trzeba postrzegać w kontekście roli, jaką takiej działalności wyznacza polski Rząd i Parlament, oraz stopnia zaawansowania rozwoju sektora kosmicznego w Polsce i jego potrzeb w tym zakresie.

Obecnie na szczeblu politycznym polską działalność kosmiczną koordynuje Międzyresortowy Zespół ds. Polityki Kosmicznej w Polsce (na poziomie sekretarzy i podsekretarzy stanu) pod przewodnictwem Ministerstwa Gospodarki. Decyzją Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 2012 r. Minister Gospodarki, wspierany przez Zespół Międzyresortowy, realizuje działania koncepcyjno-analityczne oraz koordynacyjne służące wypracowaniu szeroko rozumianej polityki państwa w dziedzinie kosmosu. Resort gospodarki zapewnia także udział

¹ Dokument przyjęty przez Komitet Stały Rady Ministrów w dniu 6 marca br.

przedstawiciele Polski w pracach organów ESA, UE i innych organizacji międzynarodowych, które działają w obszarze kosmicznym, m.in. ONZ. Natomiast Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości podejmuje szereg działań informacyjno-promocyjnych w zakresie wspierania przedsiębiorczości i rozwoju krajowego sektora kosmicznego.

Ze względu na strategiczny charakter przedsięwzięć kosmicznych, zarówno cywilnych, jak i wojskowych, wysoki stopień ich skomplikowania oraz wciąż rosnące znaczenie dla gospodarki i społeczeństwa podstawowym zadaniem i rolą administracji publicznej w działalności kosmicznej jest kreowanie i wdrażanie polityki państwa w tym obszarze. Administracja powinna stworzyć i utrzymywać neutralne mechanizmy wspierające rozwój tego sektora i zapewniające niezbędną równowagę pomiędzy nauką i przemysłem oraz częścią cywilną i wojskową – w formie niezależnej agencji kosmicznej lub innych rozwiązań organizacyjnych, dostosowanych do potrzeb sektora kosmicznego oraz możliwości i celów politycznych i gospodarczych państwa.

Wśród zadań takiej struktury organizacyjnej można by wskazać:

- opracowywanie, wdrażanie i aktualizowanie założeń polskiej polityki kosmicznej (zatwierdzanych przez Zespół Międzyresortowy lub inny organ decyzyjny),
- reprezentowanie Polski w operacyjnych (merytorycznych) i decyzyjnych organach ESA i UE (komitetach i grupach programowych ESA, grupach roboczych, komitetach i agencjach UE) oraz innych organizacjach międzynarodowych,
- wspieranie współpracy pomiędzy podmiotami naukowymi i przemysłowymi w celu zwiększania innowacyjności gospodarki,
- realizowanie zobowiązań zawartych w międzynarodowych i unijnych aktach normatywnych,
- wspieranie aktywności międzynarodowej polskiego sektora kosmicznego (udział w programach ESA, UE, EUMETSAT, EDA i innych),
- realizacja współpracy z podobnymi strukturami państw członkowskich UE i ESA, a także innymi agencjami na świecie, jak np. NASA, Roscosmos czy Jaxa,
- prowadzenie bieżących działań informacyjnych i promocyjnych.

Niezależnie od przedstawionych w dalszej części uwag i oceny poszczególnych przepisów poselskiego projektu ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej trzeba podkreślić, że projekt poselski nie przypisuje ww. agencji wszystkich zadań państwa realizowanych obecnie w sferze technologii kosmicznych i satelitarnych (zwłaszcza w kontekście współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną oraz UE) i wymaga pod tym względem wyjaśnienia i ewentualnie uzupełnienia.

Rząd RP zwraca także uwagę na szczególnie istotną kwestię – projekt nie określa skutków finansowych wejścia w życie planowanych regulacji, w tym w szczególności dla budżetu państwa. Z postanowień art. 16 projektu wynika, iż przychodami Agencji miałyby być m.in. dotacje celowe i dotacje podmiotowe, a więc podstawowym źródłem przychodów Agencji miałyby być środki z budżetu państwa lub budżetu środków europejskich.

Dalszych wyjaśnień wymagają zwłaszcza przepisy dot. określenia składników majątkowych i niemajątkowych przyszłej agencji przez Ministerstwo Gospodarki i Obrony Narodowej oraz

pokrywania kosztów związanych z wynagrodzeniem i działalnością Prezesa POLSA przez Polską Agencję Żegluga Powietrznej do chwili utworzenia nowej struktury. Nie wskazano również, od kiedy byłyby ponoszone koszty związane z utworzeniem POLSA ani nie przedstawiono wysokości tych kosztów, a także nie określono dokładnie zakładanego budżetu rocznego przyszłej agencji, w tym obejmującego składkę Polski do Europejskiej Agencji Kosmicznej. W chwili obecnej składka do Europejskiej Agencji Kosmicznej jest odprowadzana na podstawie porozumienia między właściwymi resortami – dysponentami części budżetowych. Wobec tego, ocena przedmiotowego projektu w aspekcie finansowym nie jest możliwa.

II. UZASADNIENIE STANOWISKA RZĄDU

Obecnie główną jednostką koordynującą działania w obszarze polityki kosmicznej pozostaje Ministerstwo Gospodarki, natomiast organem podejmującym najważniejsze decyzje wpływające na rozwój polskiego sektora kosmicznego jest Międzyresortowy Zespół do spraw Polityki Kosmicznej w Polsce powołany przez Prezesa Rady Ministrów Zarządzeniem nr 102 z 16 listopada 2012 roku (M.P. z dnia 16 listopada 2012 r.). Przewodniczącym Zespołu jest Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki. W skład Zespołu wchodzi sekretarze i podsekretarze stanu z następujących ministerstw: Administracji i Cyfryzacji, Edukacji Narodowej, Finansów, Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Obrony Narodowej, Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Środowiska oraz Infrastruktury i Rozwoju. Członkiem Zespołu jest również Wiceprezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, którego zadaniem jest wspieranie przedsiębiorczości i rozwoju sektora kosmicznego.

Do zadań Zespołu, stanowiącego platformę informacyjno-koordynacyjną dla resortów zajmujących się poszczególnymi obszarami aktywności kosmicznej należą:

- 1) koordynowanie działań związanych z członkostwem Polski w Europejskiej Agencji Kosmicznej;
- 2) uczestnictwo w formułowaniu założeń polskiej polityki kosmicznej i krajowego programu dotyczącego sektora kosmicznego;
- 3) uczestnictwo w ocenie działalności komórki organizacyjnej do spraw wspierania przedsiębiorczości w sektorze kosmicznym w Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości;
- 4) rekomendowanie odpowiednich zapisów budżetowych na kolejny rok w odniesieniu do wysokości składki opcjonalnej do Europejskiej Agencji Kosmicznej.

W pracach Zespołu mogą brać udział, z głosem doradczym, osoby nie będące członkami Zespołu, zaproszone przez przewodniczącego, w szczególności eksperci i przedstawiciele biznesu. Posiedzenia Zespołu odbywają się przynajmniej raz na kwartał z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek co najmniej połowy członków Zespołu.

W przyjętym przez Radę Ministrów w czerwcu 2012 roku „Programie działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych i wykorzystywania systemów satelitarnych w Polsce” uznano, że w ówczesnej sytuacji finansowej i organizacyjnej polskiego sektora kosmicznego

optymalnym rozwiązaniem wydaje się model koordynacyjny, w którym polską aktywność kosmiczną kreowałoby Ministerstwo Gospodarki wspierane przez Zespół Międzyresortowy oraz niezależnych ekspertów, a właściwa komórka organizacyjna Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wdrażałaby zadania wynikające z polityki państwa, w szczególności w zakresie wspierania przedsiębiorczości i rozwoju sektora kosmicznego.

W marcu br. Komitet Stały Rady Ministrów przyjął aktualizację ww. *Programu* pt. *Krajowy Plan Rozwoju Sektora Kosmicznego*, który ma na celu przedstawienie sposobów wdrożenia *Programu* w latach 2014-2020, mając jednak na uwadze perspektywę realizacji w dłuższym okresie czasu ze względu na zobowiązania programowe UE, ESA i EUMETSAT. Uwzględnia on kompleksowe działania na rzecz polskiego sektora kosmicznego, w tym m.in:

- współpracę z Europejską Agencją Kosmiczną,
- współpracę z Unią Europejską w zakresie rozwijania polityki kosmicznej (space policy),
- budowę infrastruktury i kompetencji krajowego sektora kosmicznego,
- rozwój aktywności krajowej i międzynarodowej podmiotów działających na rzecz budowy polskiego sektora kosmicznego.

W przedmiotowym dokumencie podkreślono rolę Zespołu Międzyresortowego oraz konieczność zapewnienia mu właściwego wsparcia operacyjnego i technicznego. W dłuższej perspektywie, proponuje się powołanie samodzielnej dedykowanej struktury organizacyjnej, podległej Prezesowi Rady Ministrów.

Zgodnie z zapisami pierwotnego *Programu* i jego aktualizacji, po zakończeniu drugiego pełnego roku działania dedykowanej komórki w PARP, tj. w 2015 r., dokonana zostanie analiza efektywności funkcjonowania takiej struktury organizacyjnej. W ramach oceny zostaną podjęte decyzje dotyczące ewentualnego powołania dedykowanej struktury organizacyjnej (biura/agencji).

Do czasu powołania ww. podmiotu państwo będzie wspierać działania podległych organów i jednostek w zakresie zapewnienia realizacji zadań dotyczących współpracy z ESA i UE, w szczególności wykonywania zobowiązań wynikających z obowiązujących uregulowań prawnych i umów międzynarodowych.

W kontekście powyższego Rząd RP uważa, że inicjatywa poselska w sprawie powołania Polskiej Agencji Kosmicznej wpisuje się wprawdzie w strategię rozwoju sektora kosmicznego w Polsce, jednakże projekt wymaga wielu wyjaśnień i uzupełnień.

W szczególności należy zapewnić spójność pomiędzy celami powołania takiej struktury, deklarowanymi w uzasadnieniu do projektu ustawy (kreowanie i sprawne wdrażanie polskiej polityki kosmicznej, efektywne reprezentowanie polskich interesów w działalności kosmicznej na forum międzynarodowym, zwłaszcza UE i ESA, wspieranie rozwoju polskiego sektora kosmicznego, wykorzystywanie innowacyjnych rozwiązań w gospodarce), które są w pełni zbieżne z Programem Rządu, a proponowanymi szczegółowymi rozwiązaniami organizacyjnymi. Należy stworzyć takie mechanizmy, które umożliwią sprawne, skuteczne i efektywne osiągnięcie ww. celów i przezwycięzenie istniejących problemów

administracyjnych utrudniających rozwój polskiego sektora kosmicznego, a równocześnie będą jak najmniejszym obciążeniem finansowym dla budżetu państwa. Trzeba w tym kontekście zwrócić zwłaszcza uwagę na zadania wynikające z członkostwa Polski w ESA (koordynacja prac polskiej delegacji do ESA, procedura oceny wniosków i udzielania listów poparcia w niektórych programach opcjonalnych Agencji, funkcjonowanie Zespołu Zadaniowego ESA – Polska w okresie przejściowym, tj. do końca 2017r.) oraz Unii Europejskiej (kształtowanie i wdrażanie europejskiej polityki kosmicznej, programy Copernicus i Galileo, ramy wsparcia SST, elementy kosmiczne w programie Horyzont 2020, prace odpowiednich organów i komitetów eksperckich UE). Powinny one znaleźć właściwe odzwierciedlenie zarówno w przepisach projektu ustawy, jak i projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów nadającego statut przyszłej agencji. Projekt powinien również odnieść się do działalności Międzyresortowego Zespołu ds. Polityki Kosmicznej w Polsce.

Dalsze prace merytoryczne nad przedmiotowym dokumentem powinny być kontynuowane w celu doprecyzowania budzących wątpliwości kwestii, w tym także o charakterze finansowym. Należy zwrócić również uwagę na fakt, iż Rzeczpospolita Polska objęta jest procedurą nadmiernego deficytu.

III. DODATKOWE UWAGI SZCZEGÓŁOWE

Art. 3 – należy doprecyzować zakres zadań Agencji w kontekście realizacji celów określonych w uzasadnieniu do projektu ustawy oraz wynikających z obowiązujących aktów prawnych i dokumentów politycznych (np. Konwencja ESA i jej procedury wewnętrzne, Umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Europejską Agencją Kosmiczną w sprawie przystąpienia Polski do Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej i związane z tym warunki, Program działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych i wykorzystywania systemów satelitarnych w Polsce, Krajowy Plan Rozwoju Sektora Kosmicznego, dokumenty i regulacje UE, EUMETSAT, ONZ itp.). Przedmiotowy projekt skupia się na naukowo-inżyniersko-przemysłowych aspektach rozwoju branży kosmicznej w Polsce, uwzględniając w mniejszym stopniu aspekty wykorzystania technik satelitarnych dla potrzeb gospodarki, społeczeństwa i administracji publicznej.

Ponadto zasadnym byłoby uzupełnienie zadań o identyfikowanie i analizowanie, we współpracy z ministrem właściwym ds. szkolnictwa wyższego, potrzeb kształcenia na poziomie wyższym specjalistów w zakresie wykorzystywania przestrzeni kosmicznej i wspieranie kształcenia ekspertów w dziedzinie inżynierii kosmicznej i satelitarnej w kooperacji z krajowymi i zagranicznymi uniwersytetami i instytucjami badawczymi.

Należy również przeformułować ustęp odwołujący się do prawa zamówień publicznych zgodnie z sugestią UZP.

Art. 8 – należy rozważyć takie przeformułowanie wymaganych kwalifikacji kandydatów na prezesa Agencji, aby oprócz posiadania kompetencji merytorycznych i wiedzy naukowo-inżynierskiej wykazywali także doświadczenie i umiejętności w strategicznym i operacyjnym zarządzaniu instytucją lub firmą o podobnej skali.

Art. 11 i 12 – należy zweryfikować proponowane zadania i skład Rady Agencji pod kątem zapewnienia efektywności jej prac i właściwego odzwierciedlenia interesów administracji publicznej (w tym uwzględnienia członków Międzyresortowego Zespołu ds. Polityki Kosmicznej w Polsce) i całego sektora kosmicznego, przy równoczesnym zachowaniu odpowiednich proporcji pomiędzy liczebnością kadry nadzorczej i zarządzającej a ilością pracowników merytorycznych.

Art. 12 ust. 7 – dokonuje nieuzasadnionego podziału członków Rady, przy jednoczesnym zachowaniu jednakowego czasu trwania kadencji i sposobu wskazania dnia powołania.

Art. 14 ust. 6 dot. przygotowania przez Prezesa Planu działania Agencji w pierwszym roku obrotowym – z uwagi na początek działalności należy rozważyć przygotowanie Planu co najmniej w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki i Obrony Narodowej, jeżeli nie ze wszystkimi członkami obecnego Zespołu Międzyresortowego ds. Polityki Kosmicznej w Polsce.

Art. 16 ust 1 pkt 4 lit. b – należy zauważyć, że zgodnie z *ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej* za sprawy dotyczące badań naukowych i prac rozwojowych odpowiada minister właściwy do spraw nauki, zatem niewłaściwe jest wskazanie, że Agencja będzie zawierała umowy rozwojowo-badawcze w szczególności z Ministerstwem Edukacji Narodowej.

Art. 18 i 19.3 – należy wyjaśnić i szczegółowo uzasadnić zaproponowane przez projektodawców przepisy dotyczące określenia składników majątkowych i niemajątkowych przyszłej agencji przez Ministerstwo Gospodarki i Obrony Narodowej oraz pokrywania kosztów związanych z wynagrodzeniem i działalnością Prezesa POLSA przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej do chwili utworzenia nowej struktury (ustawa o PAŻP nie przewiduje możliwości finansowania przez ten podmiot zadań nie związanych bezpośrednio z jego działalnością).

Art. 19 ust. 1 – w celu zachowania analogii do art. 7 ust. 2, dotyczącego powołania Prezesa POLSA na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, należy uzupełnić o konieczność uzgodnienia wniosku o powołanie Prezesa POLSA bez przeprowadzenia konkursu składanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki z Ministrem Obrony Narodowej.

<p>Nazwa projektu Poselski projekt ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej (druk sejmowy nr 2287)</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące przy opracowaniu OSR Wiodące: Ministerstwo Gospodarki Współpracujące: Ministerstwo Obrony Narodowej Współpracujące: Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Środowiska, Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Edukacji Narodowej, Infrastruktury i Rozwoju, Spraw Zagranicznych, Spraw Wewnętrznych, Administracji i Cyfryzacji, Finansów, oraz Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt OSR w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Grażyna Henclewska, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Otylia Trzaskalska – Strońska, Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Przemysłu, tel. (22) 693 42 61</p>	<p>Data sporządzenia 27 maja 2014 r.</p> <p>Źródło: inne - zlecenie stałego Komitetu Rady Ministrów z dnia 22 maja 2014 r.</p> <p>Nr w wykazie prac brak</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Polskie podmioty, firmy i instytucje badawcze z powodu braku w Polsce rozwiniętej struktury państwowej zajmującej się kompleksowo zagadnieniami prawno-administracyjnymi eksploracji przestrzeni kosmicznej mają ograniczony dostęp do opisanych możliwości i międzynarodowego rynku przemysłu kosmicznego, pomimo dużych starań jakie czyni Ministerstwo Gospodarki w zakresie współpracy z Europejską Agencją Kosmiczną i w ramach europejskiej polityki kosmicznej Unii Europejskiej. Potrzebna jest zatem państwowa centralna instytucja kreująca i koordynująca polską politykę kosmiczną. Jak pokazuje doświadczenie państw zagranicznych najefektywniejszą formą takiej instytucji jest agencja kosmiczna, którą posiadają większość rozwiniętych i rozwijających się krajów świata. Powołanie takiej Agencji jest – zdaniem projektodawców – konieczne do efektywnego wykorzystania wszystkich możliwości eksploracji przestrzeni kosmicznej, a jej powołanie do życia jest przedmiotem niniejszej ustawy.

W Polsce działalność kosmiczna, mimo niedawnego przystąpienia Polski do ESA i wysiłków Ministerstwa Gospodarki, prowadzona jest w sposób rozproszony. Działania są rozdzielone pomiędzy różne instytucje i organy administracji, co znacznie utrudnia skuteczną reprezentację interesów państwa w kontaktach międzynarodowych oraz komplikuje wykorzystywanie dostępnego potencjału naukowo-technologicznego i środków finansowych. Taki stan rzeczy wynika przede wszystkim z braku efektywnego koordynatora – w postaci agencji rządowej – zarządzającej tak skomplikowanym i interdyscyplinarnym sektorem działań. W rezultacie w przeważającej większości Polska gospodarka i bezpieczeństwo są uzależnione od zagranicznych dostawców informacji i usług satelitarnych.

Główne bariery w rozwoju sektora kosmicznego w Polsce mają charakter organizacyjno-finansowy, a do ich przezwyciężenia niezbędna jest interwencja państwa w stworzeniu centralnej, prężnie działającej instytucji wykonującej zadania państwa z zakresu kosmonautyki i zarządzającej funduszami przeznaczonymi na prowadzenie badań rozwojowych oraz rozwijaniu technologii kosmicznych o istotnym znaczeniu dla interesu narodowego, a także ich zastosowaniu w transporcie, zagospodarowaniu przestrzennym, zarządzaniu kryzysowym, telekomunikacji, medycynie, rolnictwie, leśnictwie, ochronie środowiska, geologii, meteorologii i innych dziedzinach gospodarki.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy stanowi propozycję podjęcia pierwszego kroku, który ugruntuje pozycję Polski w grupie państw rozwiniętych realizujących działalność kosmiczną oraz da szansę polskim przedsiębiorcom na coraz większy udział w międzynarodowych projektach w tym sektorze.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

We wszystkich krajach świata, działalność kosmiczna należy do dziedzin, które nie podlegają wyłącznie prawom wolnego rynku, ponieważ udział sektora publicznego w przepływie środków finansowych i w generowaniu zamówień na usługi w tym zakresie jest dominujący. Działalność kosmiczna wymaga więc wsparcia rządowego (edukacja, długoterminowe programy strategiczne, finansowanie, etc.) polegającego na zarządzaniu przestrzenią kosmiczną, podobnie jak przestrzenią powietrzną, wybrzeżem, lasami, wodami itd. Ze względu na strategiczny charakter przedsięwzięć kosmicznych, zarówno cywilnych, jak i wojskowych, wysoki stopień ich skomplikowania oraz wciąż rosnące znaczenie dla gospodarki

i społeczeństwa, wszystkie kraje prowadzące działalność kosmiczną posiadają wyspecjalizowane struktury organizacyjne zajmujące się jej nadzorowaniem i koordynowaniem oraz realizujące interesy państwa na forum krajowym i międzynarodowym.

Na świecie istnieje kilkadziesiąt rządowych agencji kosmicznych (patrz: tabela nr 1.). Posiadają je wszystkie rozwinięte kraje. W naszym regionie posiadają je m.in. Ukraina, Czechy, Węgry, Rumunia. W krajach trzeciego świata: Bangladesz, Egipt, Nigeria. Swoje satelity posiadają np. Wietnam i Tunezja. Dominującą rolę w większości agencji kosmicznych odgrywają programy wojskowe.

Państwo	Agencja	Budżet (w USD)
 Stany Zjednoczone	NASA	16 mld
	ESA	4,26 mld
 Francja	CNES	2,49 mld
 Japonia	JAXA	2 mld
 Rosja	RKA	1,4 mld
 Włochy	ASI	1,35 mld
 Niemcy	DLR	1,242 mld
 Indie	ISRO	815 mln
 Chiny	CNSA	500 mln
 Wielka Brytania	BNSC	414 mln
 Kanada	CSA	321 mln
 Ukraina	NSAU	250-300 mln
 Belgia	BISA	230 mln
 Brazylia	AEB	219 mln
 Hiszpania	CDTI	175 mln
 Holandia	SRON	160 mln
 Korea Południowa	KARI	150 mln
 Szwajcaria	SSO	110 mln
 Szwecja	SNSB	100 mln
	razem wszystkie powyższe	31,8 mld

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Jednostki sektora finansów publicznych	Głównie: - Ministerstwo Gospodarki - Ministerstwo Obrony Narodowej - Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego - Ministerstwo Środowiska - Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi - Ministerstwo Edukacji Narodowej - Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju - Ministerstwo Spraw Zagranicznych - Ministerstwo Spraw	Poselski projekt ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej wraz z uzasadnieniem i projektem aktu wykonawczego	Możliwość uczestnictwa w Radzie Agencji składającej się z wybitnych przedstawicieli świata nauki oraz przemysłu w dziedzinie eksploracji i wykorzystania przestrzeni kosmicznej oraz z przedstawicieli najważniejszych ministerstw. Możliwość powierzania zadań jednemu podmiotowi odpowiedzialnemu za rozwój polskiego rynku kosmicznego.

Źródła finansowania	<p>Przychodami Agencji mają być:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotacje celowe z budżetu państwa przeznaczone na: <ol style="list-style-type: none"> a) realizację zadań Agencji, w tym na współfinansowanie programów i projektów finansowanych z udziałem środków europejskich, b) finansowanie lub dofinansowanie inwestycji Agencji; 2) środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej, przeznaczone na realizację zadań Agencji; 3) dotacje podmiotowe z budżetu państwa przeznaczone na dofinansowanie bieżącej działalności Agencji, w tym zarządzania realizacją zadań, o których mowa w art. 3; 4) przychody z prowadzonej działalności, w tym z tytułu odpłatności za usługi świadczone przez Agencję lub wydawane przez nią publikacje, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) umowy o doradztwo lub zarządzanie z instytucjami badawczymi, uniwersyteckimi i podmiotami gospodarczymi, działającymi w dziedzinie przestrzeni kosmicznej i zwracającymi się do Agencji z zadaniami tego rodzaju, b) umowy rozwojowo-badawcze zawierane przez Agencję z Ministerstwem Edukacji Narodowej, jak również z innymi zlecającymi organami publicznymi i zlecającymi podmiotami gospodarczymi, które Agencja realizuje w powołanych w tym celu centrach i zespołach, c) umowy udziału w międzynarodowych programach rozwojowo-badawczych, d) wynagrodzenie za świadczone usługi edukacyjne, doradcze, określone przez prawo; 5) dobrowolne wpłaty i zapisy; 6) odsetki od wolnych środków przekazanych w depozyt zgodnie z przepisami o finansach publicznych; 7) przychody z innych tytułów, w tym środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy. <p>Koszty działalności Agencji, w tym wynagrodzenia pracowników, będą pokrywane z jej przychodów. Agencja będzie mogła zaciągać kredyty i pożyczki (w wysokości przekraczającej równowartość w walucie polskiej 50.000 euro Agencja może zaciągać za zgodą ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa).</p> <p>Agencja nie będzie mogła udzielać poręczeń i gwarancji.</p> <p>Minister właściwy do spraw gospodarki oraz minister właściwy do spraw obrony narodowej określi składniki majątkowe i niemajątkowe stanowiące majątek Agencji w drodze decyzji wydanej nie później niż w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy. Decyzja ta będzie stanowiła podstawę do wpisania do ksiąg wieczystych i rejestrów tytułu prawnego Agencji do określonych w decyzji składników majątkowych i niemajątkowych. Ww. składniki majątkowe Agencja przejmuje na utworzenie funduszu założycielskiego.</p> <p>Do czasu utworzenia Agencji koszty związane z wynagrodzeniem i działalnością Prezesa pokrywa Polska Agencja Żeglugi Powietrznej. Z chwilą utworzenia Agencji, Agencja jest obowiązana do zwrotu tych kosztów.</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wprowadzenie niniejszej regulacji spowoduje powstanie skutków finansowych dla budżetu państwa w postaci konieczności sfinansowania działalności Agencji w najbliższej perspektywie czasowej. W początkowej fazie działalności Agencji, gdy będzie ona prowadzić ograniczoną działalność, szacuje się, że koszty jej funkcjonowania wyniosą między 5 a 10 mln zł w zależności od liczby osób zatrudnionych w Agencji oraz przyznanych Agencji zasobów majątkowych. Projektodawcy szacują, iż początkowo Agencja powinna liczyć ok. 20 wysoko wykwalifikowanych pracowników. W dalszym horyzoncie czasowym, jeżeli Agencja będzie efektywnie wypełniać swoje zadania, struktura zatrudnienia Agencji może się powiększać przy czym personel pionu techniczno-wojskowego tj. cechujący się wysokim wykształceniem powinien stanowić większość ogólnego zatrudnienia Agencji. Dodatkowo należy doliczyć koszty administracyjno-biurowe. Kwotę tę należy jednakże uznać za nieznaczną w kontekście korzyści, które osiągnie Rzeczpospolita Polska oraz polscy przedsiębiorcy z faktu istnienia Agencji Kosmicznej. W opinii projektodawców, kwota ta przełoży się w wymierny sposób na wzrost znaczenia Rzeczypospolitej Polskiej na arenie międzynarodowej w dziedzinie przestrzeni kosmicznej oraz przyczyni się w konsekwencji do wzrostu innowacyjności polskiej gospodarki.</p>

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						Łącznie (0-10)
		0	1	2	3	5	10	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Działalność Agencji powinna szybko zcentralizować i usprawnić zarządzaniem technikami satelitarnymi w Polsce, co będzie skutkowało tworzeniem nowych miejsc pracy w przemyśle, skutecznym korzystaniem ze środków Unii Europejskiej i kontraktami ESA, oraz udziałem w tworzeniu i zarządzaniu unijnymi programami satelitarnymi. W efekcie, wzrośnie rola polityczna Polski w Unii, a gospodarka krajowa otrzyma silny bodziec rozwojowy, przynoszący w perspektywie długoterminowej milionowe korzyści. W przypadku niepodjęcia proponowanych przez projektodawców kroków Polska ryzykuje tylko mechaniczny zwrot około 80% swojego wkładu w ESA (około 140 mln zł rocznie łącznie ze składką opcjonalną) gwarantowanych traktatem, ale w formie rozproszonych niewpisanych w polskie potrzeby kontraktów. Nie spowoduje to wówczas efektu dźwigni, który można by uzyskać, wpisując te kontrakty w polskie potrzeby strategiczne nadzorowane przez Polską Agencję Kosmiczną.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie
wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli
zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich
elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Ustawa jest pierwszym aktem regulującym powstanie podmiotu koordynującego i wykonującego polską politykę kosmiczną.

9. Wpływ na rynek pracy

Przemysł satelitarny opiera się na najnowszych technologiach i je generuje. Intensywnie stymuluje wzrost gospodarczy i rozwój kultury technologicznej państwa, przyczyniając się do tworzenia miejsc pracy w wielu sektorach gospodarki. Pogromy GALILEO i COPERNICUS mają ogromne znaczenie gospodarcze, polityczne, strategiczne i wojskowe. Obroty przemysłu GALILEO i COPERNICUSA do roku 2020 wyniosą setki milionów euro i według szacunków stworzonych zostanie wiele wysokokwalifikowanych miejsc pracy.

Działalność Agencji powinna szybko zcentralizować i usprawnić zarządzaniem technikami satelitarnymi w Polsce, co będzie skutkowało tworzeniem nowych miejsc pracy w przemyśle, skutecznym korzystaniem ze środków Unii Europejskiej i kontraktami ESA, oraz udziałem w tworzeniu i zarządzaniu unijnymi programami satelitarnymi. W efekcie, wzrośnie rola polityczna Polski w Unii, a gospodarka krajowa otrzyma silny bodziec rozwojowy, przynoszący w perspektywie długoterminowej milionowe korzyści.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu	<p>Sektor kosmiczny stymuluje również rozwój nowych materiałów i technologii, wymusza nowe formy organizacji pracy i kontroli jakości. Dodatkowo innowacje implementowane w sektorze kosmicznym są wykorzystywane w innych dziedzinach Gospodarki zwiększając ich konkurencyjność.</p> <p>Budowa komponentów kosmicznych, naziemnych oraz aplikacji użytkowych wykorzystujących te technologie wpływa na rozwój zarówno dużych, średnich, jak i małych przedsiębiorstw w wielu dziedzinach gospodarki. Wobec powyższego, w opinii projektodawców, istnieje konieczność współpracy poszczególnych podmiotów gospodarczych i naukowych oraz organów administracji publicznej w obszarze sektora kosmicznego, tak by były one zgodne z polskimi potrzebami i priorytetami.</p> <p>Działalność kosmiczna opiera się na dwóch „filarach” – publicznym i komercyjnym, które są ze sobą współzależne: sektor publiczny powinien stymulować rozwój aktywności komercyjnej, a ona z kolei – umożliwiać zwiększenie efektywności sektora publicznego. Niestety w Polsce taki mechanizm współpracy nie jest jeszcze dostatecznie rozwinięty.</p> <p>Rozwój technologii kosmicznych zaspokoi także potrzeby Państwa w zakresie bezpieczeństwa narodowego poprzez wykorzystanie dostępnych instrumentów i rozwój autonomicznego potencjału w wybranych obszarach.</p>
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zgodnie z art. 34 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, wnioskodawcy przedstawiają założenia aktu wykonawczego przewidzianego przepisami ustawy tj. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie nadania statutu Polskiej Agencji Kosmicznej według poniższego brzmienia.

Agencja w perspektywie krótkoterminowej powinna ograniczyć się do działalności koordynującej różne polskie podmioty. W pierwszej kolejności, Agencja realizowałaby główne cele „Programu działań na rzecz rozwoju technologii kosmicznych w Polsce” tj.:

1. Wzrost innowacyjności i konkurencyjności polskich przedsiębiorstw;
2. Zwiększanie sprawności i efektywności działania polskiej administracji publicznej;
3. Zaspokajanie potrzeb bezpieczeństwa narodowego.

W perspektywie średnio- i długoterminowej Agencja powinna rozwijać również własne centra techniczne w ramach oddziałów terenowych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Brak informacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.